

KOROŠEČ

Uredništvo in upravištvo v Velikovcu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 11. junija 1920.

Cene inseratom: enostopna petlitvrsta ali nje prostor 1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

V nedeljo, dne 13. t. m. vsi v Grebinj na „Kmetški tabor“!

Dan plebiscita bo za nas dan časti in slave!

Eno leto božjega blagoslova.

Pred enim letom smo še trepetali za bodočnost naše slovenske Koroške. Imeli smo vojsko, pravo vojsko, ki je pa nismo zakrivili mi, ampak ropoželjni in lačni Nemci. Povsod je bil nemir. Rop in tatvina sta bila na dnevnem redu. Nikjer in nikoli človek ni bil varen življenja. Živeli smo v bedi in pomanjkanju. Lakota je tudi pri nas že trkala na vrata.

Prvi dnevi junija so nam prinesli rešitev. Hrabre naše čete so pregnale nemško roparsko sodrigo iz slovenskega dela Koroške ter prinesle s seboj red in mir. Samo eno leto svobodnega življenja v svobodni Jugoslaviji, in že je zavlada povsod varnost, kakoršne dosedaj še nismo poznali. Vznemirja se še k večjemu kaklanski folksverovec, ker ne more več ropati in krasti, kakor bi se mu zljubilo.

Živeža imamo, hvala Bogu, dosti, toliko, da ga lahko dajemo tudi v Celovec, ki bi bil že davno poginil, če bi ga ne zalagali. Za bodočnost se ne bojimo več, trdno jo držimo v svojih rokah. Lepa, solnčna sije pred nami.

Namesto frankfurtarice je veselo zaplapolala po Koroškem slovenska trobojnica. Barve smrti, požiga in nasilstva so nadomestile barve zvestobe, ljubezni in vere.

Naš jezik, lani še zaničevan, je letos spoštovan, ker je postal pri nas uradni jezik. „Windisch ist schiech“ so nam pravili Nemci še lani, letos se že sami učijo te zaničevane windischšprahe. Mi smo ponosni na ta jezik, ki so ga govorili naši očetje in naše matere. Grdega so ga delali samo Nemci, ki so ga pačili. V resnici je pa slovenščina vsaj desetkrat lepša ko nemščina. To priznavajo vsi učenjaki — tudi nemški — ki vedo in znajo več ko vsi koroški Nemci in nemčurji. Le pogledite, kako lepo se čuje, če govori z govorniškega odra domač človek, mož, žena fant ali dekle. Domača beseda najde tudi zmiraj pot do srca in marsikaterega zagrizenega

nemčurja je že izpreobrnila slovenska govorica.

Lani so imeli pri nas še glavno besedo nemški grofi, baroni, herrenbauri, fabrikanti in Viehverwertungsgenerali, letos goverita pri nas prvo besedo naš kmet in naš delavec. Vse predpravice so odpravljene. Kar še čaka te mogočneže, to je jugoslovanska agrarna reforma. Naš človek je izprevidel, da mora biti v dobro urejeni državi, kakor je naša, pravica za vse enaka, da je bila velika krivica dajati več pravic ljudem, ki so se slučajno rodili kot grofje, baroni ali herrenbauri. Človek pri nas velja toliko, kolikor dela, in nič več.

Pred enim letom smo imeli v vseh uradih vse polno tujcev, domačega človeka nismo našli skoraj nikjer. Bili so tukaj zavoljo nas, ne mogoče mi zavoljo njih, pa smo se morali vendar mi učiti njihovega jezika, če smo jih hoteli razumeti. Jugoslavija je pometla z železno metlo to smetje v Avstrijo, nastavila je domače ljudi, ki nas razumejo.

Ženska je v novi državi spoštovana in enakopravna z moškim. Da se izобрази in doseže vse pravice, ki ji gredo, se združuje in organizira v ženskih društvih. Tega lani še ni bilo. To je zasluga nove kulture, ki jo je prinesla na Koroško Jugoslavija.

Zasluga Jugoslavije je tudi, da smo dobili nov denar. Lani je veljala avstrijska krona. Nikdo ni vedel, če je šel na sejem, kaj bo dobil za svoj denar in če bo sploh še kaj dobil. Letos imamo dober denar, na katerega se lahko zanesemo. Njegova vrednost vsak dan raste in danes plačujejo na Dunaju za 400 naših kron že 670 avstrijskih.

To je pač nekaj čisto naravnega, saj pravijo, da je svet okrogel in se suče. Kar je bilo nekdanj spodaj, je sedaj na vrhu; tisti, ki so se lani postavljali in repenčili, ležijo danes na tleh. Še brcajo malo, pa tudi to veselje se jim bo kmalu poleglo, saj ni več daleč dan, ko bomo delali račune.

Drugo leto ob tem času bomo pa praznovali z obletnico zmage jugoslovanske orožja tudi obletnico

slavne zmage koroških Slovencev pri glasovanju. Veseli bomo še bolj, ko smo letos, ker bomo za večne čase združeni z Jugoslavijo. Veselil se bo zmage z nami vred tudi jugoslovanski Celovec.

Naš napredek je očividni dokaz, da je z nami Bog. Uresničuje se blagoslov božji, ki ga je klical papež ob sprejemu našega poslanika na našo mlado, lepo Jugoslavijo, na našega vladarja in na jugoslovanski narod. In če je Bog z nami, koga naj se še bojimo?

Naša manifestacija v Žrelcu.

Mi gremo naprej! Vsak naš shod na Koroškem je bil lepši in bolj obiskan ko prejšnji. Krona vseh dosedanjih shodov pa je bila naša manifestacija za Celovec v Žrelcu, ki se je vršila dne 6. t. m.

Pa medtem, ko so bili tabori v Velikovcu, Pliberku, Žel. Kapli in Dolini ter v Borovljah dnevi bratstva med koroškimi Slovenci samimi, je bila žrelska manifestacija vseslovenski dan. Prišlo je tudi nekaj gostov iz Štajerske in Kranjske, da se sami navdušijo ob našem navdušenju, da nam prinesejo novega poguma in novega zaupanja v našo skupno zmago, kakor je rekel g. poslanec Smodej v pozdravnem govoru.

Ob 11. je bila slovesna otvoritev nove ceste Žrelec—Vetrinj. Jugoslovanska vlada je s to zgradbo dokazala, da dela nesebično za gospodarski in kulturni napredek koroškega ljudstva. Dokazala je pa tudi, da je Slovenska Koroška jugoslovanska last. Nikdar nam ne bo več gospodoval tuječ — Nemeč.

Nagovorila sta pri tej priliki več ko desetisočglavo množico g. d. Arnejc, gerent občine Žrelec, in g. vladni svetnik dr. Ferjančič, borovljski okrajni glavar.

Ob treh pop. smo šli v sprevedu na demarkacijsko črto. Na čelu godba, Sokoli in Sokolice ter Orli in naraščaj, za temi vsa ogromna mno-

žica ljudstva. Ta del naše manifestacije je veljal Celovcu. Na pregraji sredi mostu smo se ustavili in preko Vankarta, preko Celovca je donela naša jugoslovanska himna tja do Gosposvetskega polja ter naznanjala tamkajšnjim Slovencem, da še nismo pozabili nanje, da pridemo tudi po nje. „Ta le vodica naj bo naša meja?“ smo se spraševali. „Ne, nikdar! Mi pojdemo dalje, tja čez Gosposvetsko polje, do naših pravih mej!“

Nepopisno navdušenje je nastalo, ko smo zagledali med ljudstvom našega ljubljence g. generala Maistra. „Živio“-klicov ni hotelo biti konec. Tako ni Korošec dosedaj še nikogar pozdravljaj.

Sledilo je zborovanje na slavnostnem prostoru. Govorili so gg. Smodej, Grafenauer, Spitzer, Brandtner, Urbanc, dr. Ravnik ter zastopniki slovenskega ženstva iz Maribora in Ljubljane. Naposled smo na poziv g. dr. Arnejca enoglasno sprejeli v ta namen sestavljeno resolucijo ter prisegli, da ne bomo nikdar izdali naše ljube, dobre mamice Jugoslavije.

Sledil je zabavni del prireditve. In ko so proti večeru gostje začeli odhajati, smo jim navdušeno klicali: Bog vam plačaj, da ste prišli, in še večkrat na svidenje!

Resolucija s tabora v Žrelcu.

Na ljudskem taboru v Žrelcu, katerega se je udeležilo nad 10.000 ljudi, je bila soglasno sprejeta sledeča resolucija:

„Zbrani na taboru v Žrelcu dne 6. junija 1920 zahtevajo:

Tekom enega leta se je pokazalo, da je vse prebivalstvo v pasu A slovenske narodnosti. Nahajajo pa se v pasu tudi tako imenovani deutschfreundliche Slovenen, katere avtohtono prebivalstvo imenuje nemčurje. Vsled tega protestiramo, da je mirovna konferenca odredila, da si šele s plebiscitom moramo priboriti pravico, da definitivno pripademo k Jugoslaviji; protestiramo, da je ista konferenca brez plebiscita dala Slovence iz beljaške okolice in Ziljske doline najhujšemu sovražniku našega naroda. Danes, na dan obletnice vkorakanja jugoslovanske armade, izreka nad 10.000 taborjanov z navdušenjem prepričanje, da pride zopet čas vstoličenja našega vladarja na Gosposvetskem polju.

Kaj pišejo nemški listi?

Nemški bratci med seboj.

Na Salcburškem so se 25. maja Nemci na nekem shodu med seboj do krvavega stepi in poslanca Witternigga tako namlatili po glavi, da je moral v bolnišnico. — V deželnem zboru so sprejeli soglasno protest proti Bavarski, ker izganja iz svoje dežele tudi Salcburžane, in so sklenili, da bodo tudi oni izgnali vse Bavarce. Kakor znano, so se Salcburžani šele pred kratkim ponujali Bavarcem, da bi se z njimi združili. Seveda so se Bavarci zahvalili za to ljubezen.

Visoki davki.

Na Dunaju je vsakemu otroku znana gostilna „Zum Heurigen“. Zdaj so jo zaprli, ker znaša samo en danek (Luxussteuer) mesečno 2500 K.

Dunajske umetnine se selijo.

Svojčas so stale v ponosnih palačah in muzejih, zdaj pa zapuščajo to žalostno mesto. Vsak dan pride kak zastopnik antante in si ogleda, kaj bi se mu še podalo. Zadnji čas se zanimajo Čehi za umetnine, ki jih zahtevajo zase.

Kulturbilder iz Nemčije.

Kot odgovor na nesramno nemško knjižico, kjer se hvalijo Nemci s svojo velikansko kulturo, nas pa slikajo kot divjake, jim hočemo od časa do časa iz nemških listov podati majhno ogledalo, da vidijo v njem svojo puhlo ošabnost. Neues Grazer Tagblatt pripoveduje dne 26. maja na 2. strani: V grobnico, kjer leži pokopan največji nemški general Moltke, so ponoči vlomili, pokradli s krste (truge) vse, kar je bilo srebrnega, in še Kristusa so razdrobili. Pripominjamo, da to ni morebiti posamezen slučaj, temveč da so se taki hijenski ropi na mrtvecih dogodili že večkrat. Hvala lepa za tako nemško kulturo!

Nemci in Italijani.

„Oslovska Trompeta“ je zadnjič strašno hvalila Italijane, kako dobro da ravnajo z Nemci. Danes pa piše neki nemški tirolski list, da so Italijani civilnega komisarja Mosettiga, ki je bil imenovan za Bozen, takoj poslali zopet nazaj, ker se je govorilo, da je deutschfreundlich. Laž ima kratke noge!

Gospodarstvo.

Cene padajo.

Vendar enkrat! Tako, kakor je šlo doslej, ni moglo iti več dalje. Struna je bila že preveč napeta, zato je počila. In zopet se bližamo starihim dobrim časom.

Pri nas v Jugoslaviji se obeta tako dobra letina, kakršne nismo imeli že več desetletij. V Avstriji, pa tudi drugod, bo precej trda za živež. Jugoslavija je pa agrarna (poljedelska) država, zato pa bomo imeli dovolj živeža ne le zase, ampak ga bomo mogli v velikih množinah tudi izvažati. Amerikanska misija v Beogradu ceni našo letošnjo žetev na 128.000 milijonov kron.

Zaradi padanja cen so v grozni zadregi špekulanti. Spomladi so kupili in potem poskrili velikanske zaloge živil, ki so že zdaj mnogo cenejša, nego so bila takrat. Nič bolje se ne godi fabrikantom. Še pred nekaj tedni ni bilo dobiti usnja, blaga za obleke in drugih potrebščin. Zdaj je pa kar čez noč vsega dovolj. Zato so pa cene blagu padle kar za 20 do 50 %.

Marsikdo sicer noče nič slišati o tem. Posnemajmo Amerikance in ne kupujmo blaga, ki ga neobhodno ne potrebujemo. Tako bomo najlažje prisilili razne pijavke, da bodo popustile. Kdor blago zadržuje, ga bo pozneje prodajal še ceneje.

Tuje valute padajo, naša pa raste.

Dne 2. t. m. je prišlo na borzi v Beogradu do ogromnega poloma. Vse tuje valute so silno padle. Izgube, ki so zadele velike trgovce in borzne špekulante, ki so špekulirali v tuji valuti, znašajo na milijone. Kot vzrok temu padcu senavaja dobro stanje žetve in izprememba v političnem položaju. Značilno je, da se sedaj v Beogradu čim dalje bolj prodajajo hiše. Hiš je naprodaj, kolikor kdo hoče. Istotako je naprodaj mnogo nepremičnin. To pomenja, da gre špekulacija za tem, da proda nepremičnino še sedaj, dokler so cene visoke. Vsled velike ponudbe nepremičnin jim je začela cena zelo padati.

Velikovški okraj.

Iz Homca pri Grebinju. No, poglejte! Korajža je večji kakor Karnavsov France. Je sicer majhne postave, pa jezicek ima precej dolg, da seže po celem Homcu, Ravežu in Limperški gori. Na 16. maja, ko je bil ples pri Tamerlu, so Francejevi tovariši obstopili nekega Slovenca in so mu rekli, da je črn in da ima črn jopič. Potlačili so ga na tla in „hajlali“. Domu grede, ko so prišli do neke slovenske hiše, so obstali. Ena od Fricejovih hčerk pa pravi: „Tu pa le fejest zašrajamo“. Pa res so prav dobro vpili „heu, heu“. Bili sta Treza in Mica pa Hercogovi hlapci in Murarjev sin. Ko so slišali iz hiše „živio“, so jo popihali kakor hudič, če mu pokažeš križ. Sedaj pa poglejte, no, kakšno korajžo imajo! To je zajčja korajža. Pri Šaniku v Ravežu je umrl Aleks Ripl. Ko so prišli zvečer ljudje moliti, so zopet obstopili nekega Slovenca in mu pravili, da je neumen, ker Slovencem vse verjame. France je omenil še nekega drugega Slovenca po imenu. Rekel je, da ga mora oklofutati, ker preveč govori za Jugoslavijo. No, kaj pa je, France? Ali se še kaj spominjaš, kako je bilo lansko leto, ko si nam tako trdil, da Slovenci nikdar več ne pridejo nazaj? Pa hitro so bili tu. Videli jih še nisi, pa si že „cetlal kafro“ čez Svinjo planino s tvojimi zajci, pa še nikjer nisi smel ostati čez noč. Rekel si, da Slovenci vrtajo oči in režejo jezike. Škoda, da ga tebi niso prištucali! Vidiš, taka je tvoja korajža!

Pri Šaniku je imel glavno besedo Melhijor Weißnegger. On tudi ne mara Slovencev. Nemško je nobel! Tudi njegova žena je precej kunštna, nemčurka od pete do vrha. Pravi, da tako ne gre več, da je tu vse predrago, v Avstriji pa vse po ceni in vsega dovolj. Ko finančna straža kaj zapleni na demarkacijski črti, pa pravi, da ti „ravbarji“ vse vzamejo. Njena mati je ravno takšna. Tudi ona ne mara Slovencev ampak stanovanje je presneto dobro pri njih. Kar mačka rodi, pa miši lovi.

Št. Lipš pri Dobri vasi. Vodja nasprotne propagande, bivši učitelj Perč je pod ključem. Celo nasprotniki pravijo, da se mu prav godi, ker je s svojim nesramnim hujskanjem sejal le razdor in prepire. Naše ljudstvo pa ljubi mir in nihče si več ne želi nazaj vojne ali pa

nemških roparjev. Samo Perč, ki je večinoma pijan, si je mislil, ker je že sama sebe spravil ob kruh in zaslužek, naj bodo tudi drugi brez kruha, ter je agitiral za sestradano Avstrijo. A našel je povsem gluha ušesa. Število naših privržencev vidno raste in že mnogim prej zagrizenim nemčurjem so se odprle oči. Kdor ljubi poštenost, red in mir, bo glasoval za Jugoslavijo; kdor pa bo še naprej hujskal, pa pojde kmalu za Perčem v špehkamro.

Djekše. Po naših hribih hujska za napol crknjeno Nemško Avstrijo plačani agitator in znani ropar Durchschlag. Ta mož bi imel biti po poklicu gozdar, a iz njegovega nasilnega ropanja za časa folksverovske komande prav lahko sklepamo, zakaj ga že pred vojno kljub temu, da je bil zagrizen nemčur, nobeden nemški baron ni hotel imeti v službi. Ko so še tukaj gospodovali folksverovci, je bežala slovenska begunka z nekaj živili proti Grebinju. Na cesti blizu Voberjo napade tolovaj Durchschlag ter ji siloma vzame vse žito in mast. Ne prošnje ne solze prizadete žene niso ganile zverinskega divjaka. In ta roparski falot si prizadeva slepiti naše ljudi. Ne boš nas, Jaka, tvoja črna preteklost nam je zadostno svarilo in priča, da si ničvredna zver, ki sploh ne spadaš med ljudi. Sram bi moralo biti nas Djekšarje, ki po veliki večini veljamo kot pošteni slovenski ljudje, da bi poslušali takšnega lumpa.

Djekše. Na Telovo je bilo pri nas pri procesiji jako dosti ljudi. Po maši pa smo imeli shod na prostem. Govorila sta en gospod in ena dečla. Nam se je prav dopadlo, da tudi nas Djekšane kdo obišče in nam pove, kako se godi po svetu. Prav zadovoljni smo bili. Le eno nam ni bilo po volji. Govornik je trdil, da je toliko zavednih Slovencev in Slovenk v coni A, da bodo zmagali z veliko večino brez Djekšanov. To pa ne gre. Brez nas ne gre, to pa že rečemo. Mi nočemo biti zadnji, ko se bo odločevalo o naši bodočnosti, ampak prvi. Na dan glasovanja bomo pokazali, da se nobena fara ne more meriti z nami. Glasovalo nas bo 99% za Jugoslavijo. Pa saj boste sami videli!

Guštanj. Zaradi shoda v Žrelcu Malgajeva čitalnica ni uprizorila igre „Domen“ v nedeljo, dne 6. junija, temveč jo uprizori v nedeljo, dne 13. t. m.

Zg. Trušnje. V sredo dne 2. t. m. je izgubila delavka Alojzija Švajger, doma na Želinjah, na poti iz Velikovca do Trušenj dve polji za podporo, glaseči se na ime Alojzija Švajger in Ana Škofic, obe na Želinjah, poleg tega pa še 120 K denarja. Ker sta ženi res revni, se prosi pošten najditelj, da vrne najdeno pri poštne uradu Zg. Trušnje ali pa pri uredništvu „Korošca“.

Boroveljski okraj.

Kotmaraves. „Štimce“ so imele pred in med vojno tudi v naših krajih neverjetno moč: primerjal bi jih bil lahko s 30-5 cm kanoni. Danes pa se zmenimo kvečjemu toliko zanje kakor za streljanje iz bezgove pištole. In vendar je še celo g. Harich nabasal parkrat tisto bezgovo pištolo in začel „cilati“ čez Vankart. Najhuje je vzel na muho kotmirškega g. župnika. Če ga zadene, pade kakor dob

in konec bo Slovencev v Kotmarivesi. Harichove svinje bodo zopet lepo krulile okoli šole in njegova žena bo zopet mlatila fižol na šolskem hodniku. Razne ženice bodo nosile med in moko in jeseni bo mesa in špeha več ko pri kakem kmetu. „Panf“ je rekla pistola in „štop“ je odletel pol metra daleč. V Kotmarivesi se ni prevrnil nihče. Časi so namreč že minili, ko je ljudstvo še trepetalo pred „polomanimi Štimcami“. Danes nam ne komandira več celovška gospoda in tudi nemško učiteljstvo nima več besede. „Keine Hilfe“ je pisal, in v tem ima popolnoma prav. Slovenec noče več biti nemški hlápec. Vrgel je verige proč in sam vzel bič v roke. Mi se le smejimo vašim letakom, vaši jezi in vašim grožnjam. Na uho pa vam samo to še povemo: Če bodo tisti nemškutarji še enkrat poskušali hajlati tukaj ali kje drugje, bodo pa res dobili, česar iščejo, in tudi oni, ki jih vabijo. To garantiramo že sedaj, četudi streljate na nas z bezgovo pištolo.

Kotmaraves. Žensko društvo je tudi pri nas ustanovljeno. V pristrčnih besedah je pozdravila gdč. Gornikova gospodinja in dekleta, ki so došle v velikanskem številu. Na shodu sta govorili gospe Čuček-Kleinmeyer in Ogrizova iz Podljubelja ter g. župnik Arnuš. K društvu je pristopilo 95 članic. Mi gremo naprej!

Borovlje. Podružnica Slov. plan. društva za Rož v Borovljah naznanja, da se otvori Celovška kočna na Mačenski planini v nedeljo, dne 13. junija 1920. Vabi vse planince, da gredo ta dan na Mačensko planino. Pianinski pozdrav!

Hodiše. Vodja nemčurske propagande tukaj, lončar Tomaž Perdacher, je največji hinavec. Kadar se mu gre za dobiček, trdi v pričo nas, da je Slovenec, v pričo nemškutarjev pa, da bo agitiral za Nemško Avstrijo. Ko je lansko leto šel v Sele peči postavljat, je že v Bajtišah začel vpiti „živio“, pa tam so menda hitro opazili, da nima v srcu tega, kar ima na jeziku. Da bi naše oblasti prevaril, se je delal pred njimi vedno zavednega Slovenca. Dovolilo se mu je, da sme iti v Celovec po glazuro za posode. Ali je dobil v Celovcu glazuro, ne vemo; dobro pa nam je znano, da je prinesel s seboj judeževe groše za podkupovanje glasovalcev in za izdatke pri nedeljskih nemškutarjskih sestankih. Ali je dobil v Celovcu tudi kaj „šmercensgelda“ za „prenašanje“ bolečin vsled batin, ki so jih njegovi prijatelji že dobili od naših, nam še ni znano, samo toliko vemo, da se vsakokrat toliko pije, da je vse pijano. Ne, Perdacher, ne boš nas vodil za nos! Dobro poznamo tvojo izdajalsko dušo. Ali nisi dal odstraniti na grobu svoje hčerke slovenskega napisa in ga nadomestiti z nemškim? Kaj pa praviš na to? Še mrtvi nimajo pokoja pred teboj. Ali se tudi to pravi „kempfat za fotrlond“, s katerimi besedami si neki večer obdeloval omahljivca, češ, da se poteguješ le za pravico tistih, katerim se godi krivica? Predobro te poznamo, Toma, da ne bi vedeli, da ti gre le za grlo in žep in da so ti pravice in krivice drugih deseta briga. Podkupljen si prav debelo iz Celovca, pa je kraja kraj. Mi ti pa

ne pojdemo na lim, če prideš k nam še s tako sladkim obrazom. Izdajalec svojega naroda si, zaničevalec svojega materinega jezika: o tem priča naše pokopališče.

Politični pregled.

Izdelan je za Jugoslavijo
nov volilni red.

Na 30.000 prebivalcev pride 1 poslanec. Ljubljana bo imela 3 poslance. Zaradi draginje in pomanjkanja živil so bile 7. t. m.

v Gradcu velike demonstracije.

Demonstrirajoče žene so preteple več trgovcev, razbile stojnice (štante) ter si razdelile blago med sabo. Število demonstrantov se je vedno bolj množilo. Policiji so prišli na pomoč orožniki in vojaštvo. Na različnih krajih v mestu so postavili strojnice (mašince). Ker je množica napadla orožnike s kamenjem, je vojaštvo oddalo več streliv. Mrtvih je 11 oseb, težko ranjenih pa 15.

Kmetijski tabor v Grebinju.

13. junija 1920

priredita kraj. odbor N. S. in Žensko društvo
velik

„Kmetijski tabor“

na naši najsevernejši točki v Grebinju.

Vzpored: Ob 8. uri slovesna služba božja na trgu. Po maši nastopijo domači govorniki in govornice. Popoldne ob 2. uri veselica s predstavo burke „Trije tički“, koncertom, petjem i. t. d. na šol. dvorišču.

Vstopnina k veselici 3 K. Za jed in pijačo je preskrbljeno.

Mnogoštevilne udeležbe pričakuje
pripravljalni odbor.

Dne 4. julija vsi na shod v Dolino.

Odložite vse prireditve ter prihitite pozdravit naše severne brate in sestre!

Izjava.

Podpisani zelo obžalujem, da sem razžalil našega g. župnika. Prosim ga odpuščanja, obljubujem, da ne bom več hujskal zoper Slovence, in se zahvaljujem g. župniku, da je odstopil od tožbe.

Št. Lipš pri Ženeku, 6. junija 1920.

Peter Omelko.

Koroška vigred.

Narodni svet za Koroško v Velikovcu je izdal knjižico „Koroška vigred“, ki vsebuje pesmi in povesti za preprosto ljudstvo, posebno pa za šolsko mladino. Stariši, segajte pridno po njej. Stane 8 K. Šolska vodstva jo dobe po znižanih cenah.

Razglas.

Trška hranilnica v Železni Kapli bo začeni z dnem 15. junija 1920 ob navadnih uradnih dnevih zopet redno poslovala. Dvigovati zneske iz vlog je pa mogoče šele od 15. julija 1920 naprej.

Kdor bo plačal do 1. avgusta t. l. zaostale obresti od posojil, tistemu ne bo treba plačati zamudnih obresti.

Železna Kapla, dne 1. junija 1920.

Ravnateljstvo trške hranilnice.

Širite povsod „Korošca“!

Pohišstvo za eno sobo (omara za obleko, postelja s pon. mizico, umivalnik) se proda pri Josipu Dekleva, Jezernica 5, Sinča vas (pri g. Oražu).

Hiša gori! Da vas zgoraj navedeni klic v slučaju nesreče preveč ne prestraši, naj vsak posestnik ali upravitelj tujega premoženja sedanji draginji primerno zviša, zavarovalnico za svoja poslopja proti požaru. Priporoča se za to slovenski zavod „Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“, kjer se lahko zavarujejo za večjo vrednost tudi tisti, ki so že zavarovani pri tujih zavarovalnicah. Zavarovanja sprejema in daje pojasnila, kjer ni drugih poverjenikov, — Josip Rutar, Žitara vas, Koroško.

Več poljskih delavcev, moških in ženskih, sprejme takoj proti dobri plači. Upraviteljstvo Zelenika, p. Grebinj.

Vino prvovrstno po najnižjih cenah se dobi v vinski trgovini Oset & Cajnko v Slovenjem Gradcu. Bela, rdeča in črna vina v sodih in steklenicah. Tudi pivo v sodih in steklenicah vedno v vsaki množini v zalogi. Brzojav: Oset & Cajnko, Slovenji Gradec.

Ženitvena ponudba. Sem mlad rokodelc, lepe preteklosti, imam nekaj premoženja ter se želim seznaniti v svrhu ženitve z gospodično ali mlajšo vdovo, ki bi imela tudi nekaj premoženja. Le resne ponudbe pod „Sreča“ na upravo „Koroška“.

Primešaj krmi Mastin! Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmila, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavih v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prasiča ali vola, da se bolje redi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 30/50 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje (naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 12 K 50 v.

Lekarna Trnkóczy Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Dražba lova. Dne 13. junija 1920 ob 3. uri popoldne (poletni čas) se odda potom dražbe občinski lov občine Medgorje v najem za 5 let. Izklicna cena 1000 kron. Obč. urad Medgorje.

Proda se hiša s hlevom, vrtom in sadnim vrtom na Rcinju. Naslov v upravi „Koroška“.

Violon, čisto nov, proda Róš Valentin na Humpergu, p. Tinje.

Gozdni delavci za sekanje velike množine lesa v Belci pri Dovjem se sprejmejo takoj za 5 let. Prehrana preskrbljena. Pojasnila daje Potočnik, Belca, pri Dovjem.

Za ovčjo volno plačuje najvišjo ceno edino le J. Oswald, Velikovec, kavarna Spari. Zamenja pa za volno tudi razno blago za moške in ženske obleke in perilo.

Prodaja lesa.

Oskrbništvo grof Goessovih posestev v Žrelcu odda ponudbenim potom okoli 70 m³ borovega in smrekovega rezanega lesa srednje kvalitete franko vagon Grabštanj.

Ponudbe je predložiti do 19. junija 1920 do 12. ure pri državnem nadzorništvu grof Goessovih posestev v Ženeku pri Dobri vasi, Koroško.

Prodaja lesa.

Na veleposestvu Ludovika Wittgensteina na Humberku se proda 100 m³ smrekovih desk in 1300 m³ mecesnovih in smrekovih hlodov. Deske in 350 m³ (večinoma smrekovih) hlodov se nahaja v Rovah pri Kočuhi, 950 m³ mecesnovih hlodov pa na Svinji planini pri Grebinju.

Ponudbe je vpslati do vstevšega 14. junija 1920 na nadzorništvo tega posestva v Borovlje, kjer se daje interesentom trdi vsa potrebna pojasnila.

Prodaja lesa.

Na veleposestvu Alfreda Voigta v Goričah se proda 200 m³ mecesnovih in 100 m³ smrekovih hlodov ter 30 m³ mecesnovih žaganic.

Hlodi se nahajajo v bližini cerkve sv. Lenarta v Ljubelu, deske pa v Selah Gornjem Kotu.

Dalje se proda iz Voigtovih gozdov pri Bajdiščah okoli 1000 m³ od vetra in snega poškodovanega smrekovega in bukovega lesa na panju.

Ponudbe je vpslati do vstevšega 14. junija 1920 na nadzorništvo tega posestva v Borovlje, kjer se daje interesentom tudi vsa potrebna pojasnila.

Pozor trgovci! Miroslav Nabergoj, Maribor
Gosposka ulica 14, uhod Skalska ulica (Webergasse)
zaloga manufakturnega blaga.

Velik izbor batista, cebrja, platna za srajce in rjuhe, sukanca, bombaževine, nogavic itd.

Tovarniške cene.

Samo na debelo!

Direkten uvoz.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

K. O. Z.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Kupi „Drava“ Maribor.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Mestni trg št. 141.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.695.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo.

Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice.

Daje pojasnila vsak čas brezplačno.